

Handout

Aflevering 7 – De kerk als lichaam van Christus

De voorafgaande symbolen van de kerk vinden we ook allemaal in het Oude Testament terug in de verhouding van Israël met de Here God. Wanneer we het over het *'lichaam van Christus'* hebben als symbool van de gemeente hebben we het over een geheel nieuw symbool. Hoe moeten we het lichaam van Christus zien? Wat betekent het dat Christus het Hoofd van de gemeente, zijn lichaam is? Hoe verhouden de leden zich ten opzichte van elkaar en de leden zich ten opzichte van het Hoofd?

- **Hoofd en lichaam**

Uit Handelingen 9 vs.5 blijkt de eenheid die tussen Christus en de kerk bestaat. Paulus vervolgde de christenen in Damascus, maar uiteindelijk was het Christus Zelf die hij vervolgde. Bij zijn hemelvaart heeft de Here Jezus aan Gods rechterhand plaatsgenomen om zo als Hoofd van de gemeente over haar te waken en haar te leiden (Efeziërs 1 vs.22). De kerk is zijn lichaam op aarde om zo zijn werk hier in deze wereld te doen, geleid vanuit de hemel. Zo lezen we in Efeziërs 5 vs.23 dat Christus als hoofd van de gemeente, zijn lichaam in stand houdt en de gemeente geroepen is Hem onderdanig te zijn. De kerk staat dus onder het gezag van haar Hoofd, Christus. Niet de Paus en ook niet een koning, zoals in Engeland het geval is, mogen als hoofd van de kerk gezien worden, er is maar één hoofd en dat is Christus! Dit gezag komt naar ons toe via zijn Woord en de Heilige Geest en wordt door Hem gedelegeerd naar oudsten die de plaatselijke gemeente in gehoorzaamheid- en afhankelijkheid aan Hem leiden.

- **Leden onderling**

De kerk wordt niet door stenen, maar door gelovigen gevormd. Zondags **gaan** we niet naar de kerk, nee we **zijn** als gelovigen zeven dagen van de week de kerk. In 1 Korinthiërs 12 leert Paulus ons, hoe de leden zich ten opzichte van elkaar verhouden. Eerst zien we dat elk lid een specifieke gaven ontvangen heeft om daarmee het lichaam, de kerk te dienen. Deze gave wordt door Gods Geest uitgedeeld, zoals Hij wil (vs.11) en dan niet ter verheelijking van je zelf, maar van Hem.

Verder lezen we in dit hoofdstuk, dat we als leden elkaar nodig hebben en elkaar niet kunnen- en mogen negeren. Juist de leden die het zwakst schijnen, blijken noodzakelijk te zijn (vs.22) en de minder eervolle leden worden juist eervol bekleed. Als leden worden we opgeroepen om voor elkaar zorg te dragen en als er één lid lijdt, mee te lijden (vs.25-26).

- **Geen verdeeldheid**

1 Korinthiërs 12 vs.25 begint met de woorden: 'Opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn'. Wanneer we naar de kerk van nu kijken zien we juist veel verdeeldheid. We zien de verdeeldheid al in 1 Korinthiërs 1 vs.12 en 3 vs.1-9, waar sommigen beweren van Paulus te zijn, anderen van Apollos, weer anderen van Kefas en dan ook nog een groep die beweerde van Christus te zijn! De laatste groep waren natuurlijk de meest voorbeeldige gelovigen! Paulus roept hierop verontwaardigd uit: 'Is Christus gedeeld?'. De oorzaak van deze verdeeldheid wordt door Paulus in 1 Korinthiërs 3 vs.3 beschreven: 'leeft gij niet als onveranderde mensen?'

In 1 Korinthiërs 12 vs.13 lezen we dat we door één geest tot één lichaam gedoopt zijn en allemaal met één Geest gedrenkt zijn. Hier ligt de basis van onze eenheid. Eenheid kun je niet maken of organiseren, maar wordt geboren door de Geest van God!

Gespreksvragen:

1. Wanneer is Christus het '*Hoofd van de gemeente*' geworden en wat betekent dit voor ons (Efeziërs 1 vs.22)?
2. Wat betekent het om *het lichaam van Christus* te zijn, terwijl Hijzelf het Hoofd is?
3. Wat is de voornaamste oorzaak van verdeeldheid in het lichaam van Christus?
4. Welke opdracht hebben wij als leden naar elkaar toe en welke opdracht hebben we als leden naar Christus toe?
5. Waarin ligt de basis voor de eenheid in het lichaam van Christus (1 Korinthiërs 12 vs.12-13)?